

význam smerníc o zadávaní verejných zákaziek pre slobodné poskytovanie služieb a pre spravodlivú hospodársku súťaž na úrovni Európskej únie. Svoju voľne a podstate odporujúce „rozdelenie“ jednotných zákaziek na poskytnutie služieb by tieto ciele podkopalo.

Ani rozpočtovými dôvodmi rozdelenia zákazky na stavebné etapy nemožno odôvodniť umelé rozdelenie spoločnej hodnoty zákazky. V rozpore s účelom európskych smerníc v oblasti práva verejného obstarávania by bolo považovať jednotný dodávateľský projekt, ktorý sa z výlučne rozpočtových dôvodov realizuje vo viacerých etapách, iba z tohto dôvodu za viaceré samostatné zákazky, a tým ho vyňať z pôsobnosti smernice. Článok 9 ods. 3 smernice skôr zakazuje takéto umelé rozdelenie jednotného dodávateľského projektu.

Po zhrnutí treba konštatovať, že sporné zákazky predstavujú jednotný dodávateľský projekt, ktorého hodnota v čase zadania zákazky presahovala prahovú hodnotu stanovenú v smernici. Táto zákazka mala byť teda zadaná v rámci Európskej únie podľa postupov upravených v smernici. K tomu nedošlo, a teda žalovaná porušila smernicu 2004/18/ES.

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mím. vyd. 06/007, s. 132).

Žaloba podaná 9. decembra 2010 — Európska komisia/ Maďarská republika

(Vec C-575/10)

(2011/C 72/09)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: D. Kukovec a A. Sipos, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Maďarská republika

Návrhy žalobkyne

— určiť, že Maďarská republika si tým, že pri postupoch zadávania verejných zákaziek nezaručila hospodárskym subjektom možnosť využívať kapacity iných subjektov bez ohľadu na právnu povahu vzťahov medzi nimi a týmito subjektmi, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 47 ods. 2 a článku 48 ods. 3 smernice 2004/18/ES (¹) a z článku 54 odsekov 5 a 6 smernice 2004/17/ES (²),

— zaviazat Maďarskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Smernica 2004/17, ako aj smernica 2004/18 priznávajú uchádzačom pri postupoch zadávania verejných zákaziek možnosť preukázať svoje vlastné schopnosti a splnenie kritérií pre výber tým, že využijú kapacity iných subjektov, a to bez ohľadu na právnu povahu vzťahov medzi ním a týmito subjektmi.

Podľa Komisie maďarská právna úprava, ktorá v prípade určitých kvalitatívnych kritérií umožňuje uchádzačom využiť prostriedky iných subjektov, ktoré sa priamo nepodieľajú na vykonaní zákazky, iba v prípade, keď majú v týchto subjektach väčšinový podiel, ktorý im umožňuje uplatňovať v týchto subjektach svoj vplyv, nie je v súlade s príslušnými ustanoveniami uvedených smerníc. Napadnutá vnútroštátna úprava tak v prípade subjektov, ktoré sa nepodieľajú na vykonaní zákazky ako subdodávateľa, ukladá uchádzačom dodatočnú požiadavku na to, aby sa v rámci postupu zadávania mohli oprieť o kapacity takých subjektov.

Ustanovenia smerníc sú jasné: nevyžadujú, aby subjekty poskytujúce prostriedky boli priamo zapojené do plnenia zákazky, ale aby vnútroštátna právna úprava zabezpečovala možnosť využiť kapacity týchto subjektov *bez ohľadu na právnu povahu vzťahov* medzi uchádzačom a týmito subjektmi. Jedinou požiadavkou je, aby uchádzač bol schopný verejným obstarávateľom preukázať, že skutočne bude disponovať potrebnými prostriedkami na splnenie zákazky.

Podľa Komisie však maďarská právna úprava, ktorá je predmetom žaloby, z tohto hľadiska obmedzuje možnosti uchádzačov, ktorým prakticky nezostáva nič iné ako zapojiť subjekty, ktoré poskytujú uvedené prostriedky, do plnenia zákazky ako subdodávateľov, pokiaľ už od počiatku nemajú v uvedených subjektach väčšinový podiel, ktorý im umožňuje uplatňovať svoj vplyv v týchto subjektach.

Komisia tvrdí, že napadnutú vnútroštátnu právnu úpravu nemožno odôvodniť účelom predchádzania konaniu, ktorého cieľom je obchádzanie právnych predpisov týkajúcich sa verejného obstarávania, pretože nie je možné odvolávať sa na taký účel na odôvodnenie ustanovenia, ktoré je v rozpore s právnymi predpismi Únie týkajúcimi sa verejného obstarávania a ktoré neprimerane obmedzuje procesné práva a povinnosti vyplývajúce zo smerníc. Členské štáty môžu v rámci hraníc stanovených smernicami rozhodnúť o tom, v akej forme majú uchádzači preukázať, že skutočne budú disponovať prostriedkami iných subjektov, ale nesmú pri tom vzniknúť rozdiely na základe právnej povahy vzťahov s tými subjektami.

Komisia odmieta tvrdenie Maďarskej republiky, že subjekt, ktorý sa nepodieľa na vykonaní zákazky, nemôže preukázať, že spĺňa minimálne kritériá pre výber uchádzačov spočívajúci v tom, že v okamihu plnenia zákazky bude schopný skutočne poskytnúť potrebné prostriedky. Komisia v tejto súvislosti zdôrazňuje, že článok 48 ods. 3 smernice 2004/18/ES výslovne stanovuje, že uchádzač musí preukázať dostupnosť zdrojov iných subjektov „predložením prísľubu týchto subjektov, že potrebné zdroje dajú hospodárskemu subjektu k dispozícii“. Z uvedeného vyplýva, že subjekt poskytujúci svoje prostriedky môže preukázať, že disponuje prostriedkami, ktoré musí poskytnúť v okamihu vykonávania zákazky bez toho, aby sa na vykonávaní zákazky priamo podieľal.

Komisia napokon uvádza, že napadnutá vnútroštátna právna úprava môže mať diskriminujúce účinky voči zahraničným uchádzačom. Hoci sa maďarská právna úprava vzťahuje na všetkých uchádzačov, *de facto* obmedzuje možnosti najmä zahraničných uchádzačov zúčastniť sa verejného obstarávania, lebo spravidla nedisponujú v mieste vykonania zákazky všetkými prostriedkami potrebnými na jej splnenie, takže v postupoch zadávania verejných zákaziek musia častejšie ako maďarskí uchádzači využívať spôsobilosť miestnych hospodárskych subjektov, ktoré sú od nich nezávislé.

- (¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, s. 114; Mim. vyd. 06/007 s. 132).
- (²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/17/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov obstarávania subjektov pôsobiacich v odvetviach vodného hospodárstva, energetiky, dopravy a poštových služieb (Ú. v. EÚ L 134, s. 1; Mim. vyd. 06/007 s. 19).

**Žaloba podaná 10. decembra 2010 — Európska komisia/
Belgické kráľovstvo**

(Vec C-577/10)

(2011/C 72/10)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: E. Traversa a C. Vrignon, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— určiť, že prijatím článkov 137 č. 8, 138 tretej zarážky, 153 a 157 č. 3 programového zákona (I) z 27. decembra

2006 (¹) v znení platnom od 1. apríla 2007, Belgické kráľovstvo nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 56 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

— zaviazať Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V tejto žalobe Komisia tvrdí, že vnútroštátne právne predpisy ukladajúce nezávislým poskytovateľom služieb usadeným v iných členských štátoch, ktorí chcú v Belgicku dočasne poskytovať služby, povinnosť predkladať predbežné vyhlásenie (vyhlásenie „Limosa“), predstavujú prekážku voľného pohybu služieb.

Po prvé Komisia zastáva názor, že napadnuté ustanovenia predstavujú diskriminačné obmedzenie, pretože ukladajú dodatočné administratívne formality, ktoré sú pre nezávislých poskytovateľov služieb odrádzajúce a nezanedbateľné, a zavádzajú systém kontroly, ktorá sa vzťahuje len na poskytovateľov usadených v inom členskom štáte bez toho, aby toto rozdielne zaobchádzanie bolo objektívne odôvodnené.

Po druhé žalobkyňa uvádza skutočnosť, že aj v prípade, že toto obmedzenie voľného pohybu služieb by nebolo diskriminačné, nie je odôvodnené z hľadiska cieľa všeobecného záujmu, udržiavania finančnej rovnováhy systému sociálneho zabezpečenia, predchádzania podvodom ani ochrany pracovníkov.

(¹) *Moniteur belge*, 28. decembra 2006, s. 75178.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 6. decembra
2010 — Staatssecretaris van Financiën/L.A.C. van Putten**

(Vec C-578/10)

(2011/C 72/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: L.A.C. van Putten